

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Europeiska struktur- och investeringsfonderna

Vägledning för medlemsstaterna om
revisionsstrategi

(programperioden 2014–2020)

ANSVARFRISKRIVNING: *Det här är ett arbetsdokument som utarbetats av kommissionens avdelningar. Det ger, på grundval av tillämplig EU-lagstiftning, en teknisk vägledning för tjänstemän och myndigheter som deltar i övervakning, kontroll eller genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna (med undantag för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu)) om tolkningen och tillämpningen av EU:s regler på detta område. I denna vägledning förklarar och tolkar kommissionens avdelningar dessa regler för att underlätta genomförandet av programmen och främja god praxis. Vägledningen påverkar inte EU-domstolens och tribunalens tolkningar eller kommissionens beslut.*

INNEHÅLL

FÖRTECKNING ÖVER FÖRKORTNINGAR.....	3
I. BAKGRUND	4
1. Hänvisningar till lagstiftning.....	4
2. Syfte med vägledningen	4
II. VÄGLEDNING	5
1. Inledning.....	5
2. Riskbedömning.....	10
3. Metod	11
3.1 Översikt	11
3.2 Revisioner av förvaltnings- och kontrollsystems funktion (systemrevisioner)	11
3.3 Revisioner av insatser.....	15
3.4 Revision av räkenskaper.....	17
3.5 Kontroll av förvaltningsförklaringen.....	18
4. Planerat revisionsarbete.....	18
5. Resurser.....	19
III. EXEMPEL PÅ EN MALL FÖR EN RISKBEDÖMNINGSTABELL (SOM SKA ANPASSAS AV REVISIONSMYNDIGHETEN).....	21
IV. SÄKERHETSMODELL	22
V. PRELIMINÄRA TIDSRAMAR FÖR REVISIONSARBETE.....	23

FÖRTECKNING ÖVER FÖRKORTNINGAR

Revisionsorgan	Organ som utför revisioner på uppdrag av revisionsmyndigheten i enlighet med artikel 127.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser.
CCI	Code Commun d'Identification (referensnummer som tilldelas av kommissionen för varje program).
Esif	Esif motsvarar alla europeiska struktur- och investeringsfonder. Denna vägledning gäller samtliga struktur- och investeringsfonder utom Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu).

I. BAKGRUND

1. Hänvisningar till lagstiftning

Förordning	Artiklar
Förordning (EU) nr 1303/2013 Förordning om gemensamma bestämmelser (nedan kallad <i>förordningen om gemensamma bestämmelser</i>)	Artikel 127.4 – Revisionsmyndighetens uppgifter
Förordning (EU) 2015/207 Kommissionens genomförandeförordning (nedan kallad <i>genomförandeförordningen</i>)	Artikel 7.1 och bilaga VII (modell för revisionsstrategin)

2. Syfte med vägledningen

Syftet med detta dokument är att ge vägledning till den revisionsmyndighet som ansvarar för utarbetandet av revisionsstrategin (nedan kallad *strategin*) i enlighet med artikel 127.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Denna vägledning gäller Esif (med undantag för Ejflu) och följer strukturen i modellen för revisionsstrategin som beskrivs i bilaga VII till genomförandeförordningen.

I vägledningen beskrivs kommissionens rekommendationer för strategins olika avsnitt. Dessa följer inte enbart av ovannämnda bestämmelser, utan bygger även på kommissionens erfarenheter av revisionsstrategier från föregående programperiod, befintliga internationellt accepterade revisionsstandarder och bästa praxis.

Strategin är en viktig byggsten i säkerhetsmodellen för Esif (med undantag för Ejflu) eftersom den är ett planeringsdokument där revisionsmetoden och urvalsmetoden för revisioner av insatser samt planeringen av revisioner under de första tre räkenskapsåren¹ fastställs. Strategin måste uppdateras varje år från och med 2016 till och med 2024.

Under programperioden 2014–2020 är revisionsmyndigheten inte skyldig att överlämna strategin till kommissionen för bedömning och förhandsgodkännande. Enligt artikel 127.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser ska revisionsmyndigheten dock på begäran överlämna revisionsstrategin till kommissionen. Strategin kommer att vara en mycket viktig punkt på dagordningen vid de årliga samordningsmöten som ska anordnas i enlighet med artikel 128.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser. När det gäller revisioner på plats

¹ Räkenskapsår definieras i artikel 2.29 i förordning (EU) nr 1303/2013.

kan kommissionen även bedöma kvaliteten på informationen i strategin, däribland relevant dokumentation och förklaringar av den yrkesmässiga bedömning som revisionsmyndigheten använder vid upprättandet av strategin.

II. VÄGLEDNING

I varje avsnitt nedan utgör texten i rutorna ett utdrag ur det relevanta avsnittet i modellen för revisionsstrategin (bilaga VII till genomförandeförordningen).

1. Inledning

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

- Uppgift om de operativa program (benämning och CCI-nr²) och tidsperioder som omfattas av revisionsstrategin.*
- Uppgift om den revisionsmyndighet som är ansvarig för utarbetande, övervakning och uppdatering av revisionsstrategin och om eventuella organ som varit med och utarbetat detta dokument.*
- Uppgift om revisionsmyndighetens status (nationellt, regionalt eller lokalt offentligt organ) och vilket organ den utgör en del av.*
- Hänvisning till uppdragsbeskrivning, revisionsstadga eller nationell lagstiftning (i tillämpliga fall) som anger uppgifter och ansvarsområden för revisionsmyndigheten och andra organ som utför revisioner under dess ansvar.*

Den första revisionsstrategin ska ha utarbetats senast åtta månader efter att berörda program har antagits. Revisionsstrategin ska omfatta de första tre räkenskapsåren, i enlighet med artikel 127.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Om en enda revisionsstrategi presenteras för flera program med gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem får revisionsstrategin utarbetas senast åtta månader efter att det senaste programmet antagits, under förutsättning att strategin har inrättats i tillräckligt god tid för att revisionsmyndigheten ska kunna utföra sitt arbete och utarbeta ett revisionsuttalande inom den lagstadgade tidsfristen.

Revisionsmyndigheten ska tillsammans med den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten enas om tidsfristen för utarbetandet av räkenskaperna i samband med revisionsprocessen, med tanke på behovet av att säkerställa att en årlig kontrollrapport av hög kvalitet och ett revisionsuttalande lämnas in i god tid i enlighet med artikel 127.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Dessutom bör den förvaltande myndigheten ge revisionsmyndigheten tillgång till en kopia av sin förvaltningsförklaring och den årliga sammanfattningen av de slutliga revisionsrapporter och kontroller som utförts, däribland en analys av karaktären på och innehållet i fel och brister som fastställs i systemen, tillsammans med information om de korrigerande åtgärder som vidtagits eller planeras med anledning av

---

² Ange de program som omfattas av ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem i fall en enda revisionsstrategi utarbetas för de berörda programmen, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 127.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

dessa. Medlemsstaten (exempelvis på regerings-/ministernivå eller annan nivå som de nationella myndigheterna anser vara lämplig) bör ange interna tidsfrister för överföring av dokument mellan nationella myndigheter för sina respektive ansvarsområden.

Om en enda revisionsstrategi läggs fram för ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem bör de nationella myndigheterna (exempelvis den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten, ett nationellt samordningsorgan) tillsammans med revisionsmyndigheten enas om att ett sådant gemensamt system faktiskt existerar, eftersom detta beslut får konsekvenser för urvalet av insatser som ska revideras och för extrapoleringen av urvalsresultaten på alla program som omfattas av detta system. Ett gemensamt system kan anses finnas om samma förvaltnings- och kontrollsystem stöder verksamheten i flera program. Kriteriet för detta är att samma viktiga kontroller delar förekommer, dvs. att följande delar huvudsakligen är desamma för flera program: i) beskrivning av de funktioner varje organ som deltar i förvaltningen och kontrollen har och fördelningen av funktioner inom varje organ, ii) förfaranden för att säkerställa att de attesterade utgifterna är korrekta och lagliga, däribland en tillfredsställande verifieringskedja och övervakning av förmedlande organ där så är tillämpligt. Förekomsten av gemensamma risknivåer (exempelvis liknande förmedlande organ inom flera program med en gemensam risk kopplad till typen av förmedlande organ) kan också vara en faktor att beakta vid fastställandet av huruvida ett gemensamt system förekommer. Eftersom programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete är av en särskild karaktär (minst två medlemsstater måste delta) bör de inte anses tillhöra ett gemensamt förvaltnings- och kontrollsystem tillsammans med allmänna program. Det innebär att strategin för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete bör utarbetas separat, även om organen som deltar i förvaltnings- och kontrollsystemet är desamma som för allmänna program.

Enligt definitionen i bilaga IX till genomförandeförordningen bör ändringarna av revisionsstrategin visas i avsnitt 3 i den årliga kontrollrapporten. Exempel på faktorer som bör beaktas vid översynen av strategin är ändringar av förvaltnings- och kontrollsystemet, exempelvis ändringar som är kopplade till de korrigerande åtgärder som krävs enligt artikel 124.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser och som rör förfarandet för utnämning, omfördelning av revisionsmyndighetens, den förvaltande myndighetens och den attesterande myndighetens funktioner till andra nationella myndigheter, ändringar av organisatoriska strukturer såsom uppdelning av ett ministerium, större personalförändringar eller nya it-system osv.

Revisionsmyndigheten bör i detta avsnitt förklara hur revisionsstrategin har upprättats (i synnerhet när det gäller bidragen från andra organ) och vilka rutiner som tillämpas för att övervaka och uppdatera dokumentet. Revisionsmyndigheten bör spara dokumentation som är kopplad till upprättandet, övervakningen och uppdateringen av strategin för framtida referens. Om revisionsorgan har bidragit till strategin måste revisionsmyndigheten säkerställa att deras mål överensstämmer med målen i strategin, eftersom revisionsmyndigheten ansvarar för den slutliga samordningen och för kvaliteten på arbetet. Detta kan omfatta skriftliga anvisningar, regelbundna möten eller andra metoder som betraktas som användbara. Detta är särskilt viktigt för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, där revisionsarbetet utförs i flera medlemsstater.

När det gäller finansieringsinstrument som genomförs av EIB i enlighet med artikel 38.4 b i i förordningen om gemensamma bestämmelser, ska revisionsmyndigheten, i enlighet med artikel 9.3 i förordning (EU) nr 480/2014 (nedan kallad *kommissionens delegerade förordning*), ge i uppdrag åt en firma, som verkar inom en gemensam ram som upprättats av kommissionen, att genomföra kontroller av de berörda insatserna. Kommissionen är för

närvarande i färd med att uppdatera den nuvarande gemensamma revisionsramen och kommer att diskutera den med medlemsstaterna. Under tiden uppmanas revisionsmyndigheten att rådfråga kommissionen. Om sådana finansieringsinstrument redan genomförs uppmanas revisionsmyndigheten att rådfråga kommissionen när det gäller metod, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9.4 i nämnda förordning. Revisionsstrategin bör omfatta hänvisningar till revisionsmyndighetens avsikter i detta avseende. När en ram träder i kraft bör revisionsmyndigheten uppdatera strategin i enlighet med detta och redovisa ändringarna i nästa årliga kontrollrapport.

I fråga om finansieringsinstrument i enlighet med artikel 38.1 a i förordningen om gemensamma bestämmelser ska revisionsmyndigheten i sin revisionsstrategi ta hänsyn till det faktum att den inte kan utföra revisioner på plats av dessa insatser och att den därmed måste bygga sitt uttalande på de regelbundna kontrollrapporter som lämnas in av de myndigheter som fått i uppdrag att genomföra dessa finansieringsinstrument i enlighet med artikel 40.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Revisionsmyndigheten bör ha ett tydligt mandat att utföra revisionen i enlighet med artikel 127 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Detta mandat dokumenteras vanligtvis i en revisionsstadga³ om det inte redan har fastställts i den nationella lagstiftningen. Om det finns en revisionsstadga för revisionsfunktionen i dess helhet bör det mandat som är specifikt kopplat till revisionsmyndighetens funktion införlivas i denna stadga och formellt accepteras av revisionsmyndigheten. En stark revisionsstadga bidrar till ökat oberoende för revisionsmyndigheten.

För program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete bör det som är särskilt utmärkande för funktionerna och ansvarsområdena för var och en av revisionsaktörerna (revisionsmyndigheten, gruppen av revisorer samt andra revisionsorgan) beskrivas i förfaranderegler. Revisionsstrategin bör innehålla hänvisningar till dessa regler. Om revisionsmyndigheten har befogenhet att direkt utföra sina funktioner på hela det område som omfattas av programmet anger dessa regler huruvida man har enats om att en nationell revisor (för varje medlemsstat eller tredjeland som deltar i programmet) får ansluta sig till revisionsmyndigheten för revisionsuppdrag på plats, när så är relevant. Om varje medlemsstat eller tredjeland ansvarar för att utföra funktionerna i enlighet med artikel 127 i förordningen om gemensamma bestämmelser bör det, för varje medlemsstat eller tredjeland som deltar i programmet inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, tydligt anges av vem och hur resultatet av revisionerna på dess område kommer att överföras till revisionsmyndigheten för att detta organ ska kunna utföra sin bedömning.

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

Bekräftelse från revisionsmyndigheten på att de organ som utför revisioner i enlighet med artikel 127.2 i förordning (EU) nr 1303/2013 är funktionellt oberoende (och, i tillämpliga fall, organisatoriskt oberoende enligt artikel 123.5 i förordning (EU) nr 1303/2013).

³ Exempel på revisionsstadgar som fastställts för interna revisionsavdelningar finns på <https://global.theiia.org/standards-guidance/Public%20Documents/ModelCharter.pdf> ; https://www.ecb.europa.eu/ecb/pdf/orga/ecbauditcharter_sv.pdf. Revisionsmyndigheten kan anpassa dessa exempel till sina specifika ansvarsområden och sin specifika rättsliga ram.

Oberoende ställning innebär frånvaro av alla förhållanden som kan äventyra revisionsmyndighetens förmåga att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 127 i förordningen om gemensamma bestämmelser på ett opartiskt sätt. För att uppnå den grad av oberoende som är nödvändig för att effektivt utföra sina uppgifter måste revisionsmyndigheten ha direkt och obegränsad tillgång till den högsta ledningen på alla nivåer, däribland den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten. Under alla skeden av revisionscykeln bör revisionsmyndigheten säkerställa att dess arbete och (det arbete som utförs av revisionsorganet) utförs på ett oberoende⁴ och objektivet sätt, och att inga intressekonflikter föreligger med den reviderade enheten, däribland stödmottagare enligt definitionen i artikel 2.10 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Funktionellt oberoende innebär en tillräcklig grad av oberoende för att säkerställa att det inte finns någon risk för att kopplingar mellan olika myndigheter ger upphov till tvivel i fråga om opartiskheten för de beslut som fattas. För att säkerställa en tillräcklig grad av oberoende bör förvaltnings- och kontrollsystemet ge förutsättningar för exempelvis följande åtgärder: att revisionsmyndighetens personal inte är delaktig i den förvaltande myndighetens eller den attesterande myndighetens funktioner, att revisionsmyndigheten självständigt fattar beslut om rekrytering av personal samt att tydliga arbetsbeskrivningar och tydliga skriftliga överenskommelser mellan myndigheter föreligger⁵. Revisionsmyndigheten måste kunna uttrycka oenighet med den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten och vara fullständigt oberoende i presentationen av sina revisionsresultat till berörda parter, i synnerhet kommissionen.

Revisionsmyndighetens organisatoriska placering och status kan utgöra ett praktiskt hinder för eller en begränsning av tillämpningsområdet för revisionsmyndighetens arbete, i synnerhet när revisionsmyndigheten är lokaliserad i offentliga organ som (någon av) de reviderade enheterna. Ju högre rapporteringsnivå, desto större är i regel den potentiella omfattningen för de uppdrag som revisionsmyndigheten kan åta sig samtidigt som man förblir oberoende i förhållande till den reviderade enheten⁶. Chefen för revisionsmyndigheten måste rapportera till den hierarkiska nivå inom det offentliga organet som ger revisionsmyndigheten möjlighet att fullfölja sitt uppdrag. Det får inte föreligga några hinder för revisionsmyndighetens fastställande av revisionsarbetets omfattning, utförandet av arbetet eller presentationen av resultatet.

Enligt artikel 123.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser ska revisionsmyndigheten vara funktionellt oberoende av den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten. Detta innebär att revisionsmyndigheten inte har någon roll i funktioner på den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten eller de förmedlande organen som utför uppgifter på uppdrag av den förvaltande myndigheten och den attesterande

---

⁴ Ytterligare rådgivning om begreppet oberoende ställning finns i kommissionens rekommendation om lagstadgade revisorers oberoende av den 16 maj 2002 (EGT L 191, 19.7.2002, s. 22) och i kapitel 3 i Intosais rekommendationer om god revisionssed.

⁵ Dessa rutiner kan exempelvis återges i ett regeringsbeslut där de myndigheter som är delaktiga i genomförandet av ett program nämns, dvs. myndigheter som kommer att utföra de uppgifter de tilldelas genom förordningar eller skriftliga protokoll mellan myndigheter, arbetsförfaranden osv.

⁶ Se även: Internationellt ramverk för utövande av internrevisionsyrket (IPFF) 1100, relaterad rådgivning för utövande 1110-1 och IPFF:s riktlinjer för oberoende och objektivitet.

myndigheten. Dessutom bör deras rapporteringsförfaranden vara annorlunda, dvs. revisionsmyndigheten bör rapportera till en annan hierarkisk nivå än den förvaltande myndighetens och den attesterande myndighetens rapporteringsnivåer. Begreppet förekommer även i det första stycket i artikel 123.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser där det fastställs att revisionsmyndigheten får vara en del av samma offentliga myndighet eller organ, förutsatt att principen om åtskillnad av funktioner respekteras.

Detsamma gäller de revisionsorgan som utför revisioner på uppdrag av revisionsmyndigheten. Om revisionsorgan är interna revisionsenheter bör särskild hänsyn tas till följande: revisionsmyndigheten bör känna till den organisatoriska strukturen och rapporteringsförfarandena inom organisationen i fråga för att kunna bedöma den interna revisionsenhetens position och risken för försämringar av objektiviteten.

När det gäller program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete bör revisionsstrategin innehålla förklaringar av hur varje enskild revisors oberoende i gruppen av revisorer säkerställs, dvs. i de fall då medlemmarna i gruppen av revisorer själva utför revisionsarbete i sin medlemsstat, övervakar revisionsarbetet eller lägger ut det på en underleverantör. Om revisionsarbetet läggs ut på en underleverantör bör uppdragstagaren enligt avtalet vara skyldig att omedelbart informera revisionsmyndigheten om eventuella intressekonflikter så att revisionsmyndigheten med hjälp av gruppen av revisorer kan vidta lämpliga åtgärder. Revisionsmyndigheten bör även vara funktionellt oberoende i förhållande till det gemensamma sekretariatet (som enligt artikel 23.2 i förordningen om Europeiskt territoriellt samarbete inrättas av den förvaltande myndigheten) och i förhållande till kontrollanterna i enlighet med artikel 23.4 i nämnda förordning.

I revisionsstrategin bör revisionsmyndigheten ange hur nämnda funktionella oberoende garanteras och beskriva kontakterna mellan revisionsmyndigheten och den förvaltande myndigheten, den attesterande myndigheten och där så är tillämpligt de förmedlande organen. Dessa uppgifter bör innehålla hänvisningar till relevant organisationsdiagram och rapporteringsförfaranden mellan revisionsmyndigheten och dessa organ och där så är tillämpligt den offentliga myndigheten eller organet som den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten också rapporterar till.

Inom ramen för revisionsstrategin avser begreppet ”organisatoriskt oberoende” en situation där revisionsmyndigheten inte får vara en del av samma offentliga myndighet eller organ (exempelvis ett ministerium) som den förvaltande myndigheten eller den attesterande myndigheten. Enligt artikel 123.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser får revisionsmyndigheten vara en del av samma offentliga myndighet⁷ om det sammanlagda stödet från fonderna till ett operativt program uppgår till högst 250 000 000 euro (för EHFF är tröskelvärdet 100 000 000 euro). Om tröskelvärdet överskrids får revisionsmyndigheten vara en del av samma offentliga myndighet som den förvaltande myndigheten och den attesterande myndigheten om något av följande villkor uppfylls:

---

⁷ I artikel 123.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser innebär begreppet ”offentlig myndighet eller organ” att det politiska ansvaret ser olika ut hos revisionsmyndigheten respektive den förvaltande myndigheten. På nationell nivå och som allmän praxis är ”offentlig myndighet eller organ” detsamma som ett ministerium. På regional nivå bör ett liknande synsätt tillämpas, dvs. att ”offentlig myndighet eller organ” är ett separat regionalt ministerium eller motsvarande.

a) Om kommissionen enligt de bestämmelser som är tillämpliga på föregående programperiod före den dag då det operativa programmet antogs har informerat medlemsstaten om att den dragit slutsatsen att den i huvudsak kan stödja sig på dess revisionsuttalande.⁸

b) Om kommissionen på grundval av erfarenheterna från den tidigare programperioden är övertygad om att revisionsmyndighetens institutionella organisation och ansvar ger tillräckliga garantier för dess funktionella oberoende och tillförlitlighet⁹.

2. Riskbedömning

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

- Förklaring av den metod som använts för riskbedömningen.
- Hänvisning till interna förfaranden för uppdatering av riskbedömningen.

Vid inrättandet av den övergripande riskbedömningsmetoden för prioritering av systemets revisionsarbete med åtgärderna, organen och de centrala kraven, bör revisionsmyndigheten beakta relevanta riskfaktorer, ange låg till hög risk¹⁰ och tillämpa dessa på alla prioriteringar och organ som rör det/de program som omfattas av strategin. Här följer några exempel på riskfaktorer som kan beaktas: belopp, ledningens kompetens, kvaliteten på internkontroller, grad av förändring av stabilitet i kontrollmiljön, tidpunkt för det senaste revisionsuppdraget, organisationsstrukturens komplexitet, typ av insatser, typ av stödmottagare, risk för bedrägeri osv.

Resultatet av revisionsmyndighetens riskbedömning bör enligt bästa praxis rapporteras i en tabell där programmen och huvudorganen som ingår i förvaltnings- och kontrollsystemet klassificeras utifrån risknivå. Ett icke-uttömmande exempel på en sådan tabell finns i avsnitt III av detta dokument. Revisionsmyndigheten måste anpassa denna tabell och komplettera den med de riskfaktorer som den anser vara relevanta för berörda program. För små system (exempelvis sådana där revision av alla organ och de viktigaste centrala kraven kan ske under det första tillfället) kan riskbedömningen vara mindre detaljerad. Andra riskbedömningsmetoder är också godtagbara.

Baserat på resultatet av riskbedömningen kan revisionsmyndigheten prioritera systemrevisionerna av de program och organ där risken för upptäckt är högre under revisionsperioden. Denna prioritering bör även omfatta de särskilda områden som beskrivs i avsnitt 3.2 nedan. Revisionernas tidpunkt och omfattning kan även påverkas av programmets genomförandetakt. Exempelvis innebär en (förväntad) sen deklaration av utgifter för en åtgärd

⁸ Detta villkor innebär att kommissionen formellt har skickat en skrivelse till en medlemsstat med underrättelse om att dess revisionstjänster i huvudsak överensstämmer med revisionsmyndighetens uttalande om tydligt fastställda program i enlighet med artikel 73.3 i förordning (EG) nr 1083/2006.

⁹ I fråga om revisionsmyndighetens tillförlitlighet uppfylls detta villkor om kommissionen i sina revisionsresultat hittills har kunnat klassificera de centrala kraven med avseende på revisionsmyndigheten för perioden 2007–2013 i kategori 1 eller 2, enligt den gemensamma metoden för utvärdering av förvaltnings- och kontrollsystem. Villkoret är naturligtvis att samma system gäller för programmen för 2007–2013 respektive 2014–2020 (revisionsmyndigheten förblir på samma myndighet eller organ).

¹⁰ Säkerställa en väl avvägd riskbedömning.

eller ett organ till kommissionen att alla de centrala kraven kanske inte kan bli föremål för en revision vid samma tidpunkt.

3. Metod

3.1 Översikt

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

Hänvisning till revisionshandböcker eller förfaranden där de huvudsakliga stegen i revisionsarbetet beskrivs, inbegripet klassificering och behandling av fel som upptäckts.

Hänvisning till de internationellt accepterade redovisningsstandarder som revisionsmyndigheten ska beakta i revisionsarbetet, i enlighet med artikel 127.3 i förordning (EU) nr 1303/2013.

Hänvisning till de förfaranden som tillämpas för utarbetande av kontrollrapport och revisionsuttalande som i enlighet med artikel 127.5 i förordning (EU) nr 1303/2013 ska lämnas till kommissionen.

För program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, hänvisning till specifika revisionsrutiner och förklaring av hur revisionsmyndigheten avser att säkerställa samordningen och övervakningen med gruppen av revisorer från de övriga medlemsstater som berörs av programmet och beskrivning av den arbetsordning som antagits i enlighet med artikel 25.2 i förordning (EU) nr 1299/2013.

Revisionsmyndighetens handbok ska innehålla en beskrivning av arbetsförfarandena för de olika faserna av en revision, dvs. revisionsplanering, riskbedömning, utförande av uppdrag, registrering och dokumentation, övervakning, rapportering, kvalitetssäkringsprocess och extern översyn, användning av andra revisorers arbete, användning av datorstyrd revisionsteknik, urvalsmetoder som används osv.

Revisionshandboken ska innehålla hänvisningar till tröskelvärden för väsentlighet och andra kvantitativa och kvalitativa faktorer att beakta vid bedömning av revisionsresultatets väsentlighet för systemrevisioner, revisioner av insatser och revisioner av räkenskaper.

I revisionshandboken ska även de olika rapporteringsfaserna (såsom utkast till revisionsrapporter, kontradiktoriskt förfarande med revisionsobjektet och slutliga revisionsrapporter), tidsfrister för rapportering och uppföljningsförfaranden beskrivas. Vidare ska revisionshandboken innehålla en kort förklaring av revisionsmyndighetens rapporteringsförfarande med det samordnande organ som medlemsstaten får utse i enlighet med artiklarna 123.8 och 128.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Revisionshandboken kan bestå av en rad olika förfaranden och anmärkningar som samordnas i en elektronisk mapp eller ett elektroniskt dokument som all personal på revisionsmyndigheten och revisionsorganen känner till och har tillgång till.

3.2 Revisioner av förvaltnings- och kontrollsystems funktion (systemrevisioner)

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

Information om vilka organ som kommer att bli föremål för revision och de centrala kraven vid en systemrevision. I tillämpliga fall hänvisning till det revisionsorgan som

revisionsmyndigheten ger i uppdrag att utföra revisionen.

Information om systemrevisioner som är inriktade på särskilda områden, såsom följande:

- Kvaliteten på de administrativa kontroller och kontroller på plats som föreskrivs i artikel 125.5 i förordning (EU) nr 1303/2012, inklusive kontroller av att regler för offentlig upphandling, regler för statligt stöd, miljökrav och bestämmelser om lika möjligheter följs.*
- Kvaliteten på projekturval samt administrativa kontroller och kontroller på plats (som föreskrivs i artikel 125.5 i förordning (EU) nr 1303/2013) som gäller genomförandet av finansieringsinstrument.*
- Funktionaliteten och säkerheten hos de IT-system som inrättats i enlighet med artiklarna 72 d, 125.2 d och 126 d i förordning (EU) nr 1303/2013 och systemens koppling till IT-systemet SFC 2014 i enlighet med artikel 74.4 i förordning (EU) nr 1303/2013.*
- Tillförlitligheten i de uppgifter som den förvaltande myndigheten tillhandahåller om indikatorer och delmål och om det operativa programmets måluppfyllelse, i enlighet med artikel 125.2 a i förordning (EU) nr 1303/2013.*
- Rapportering om tillbakadraganden och återkrav.*
- Införande av effektiva och proportionella bestämmelser om bedrägeribekämpning som stöds av en riskbedömning avseende bedrägerier i enlighet med artikel 125.4 c i förordning (EU) nr 1303/2013.*

Information om samtliga organ och funktioner som kommer att omfattas av systemrevisionerna kan anges i det preliminära schemat över planerade revisionsuppdrag i detta avsnitt av revisionsstrategin i enlighet med riskbedömningen som förklaras i avsnitt 2 ovan. Revisionsmyndigheten förväntas genomföra revisioner av alla myndigheter och funktioner som ingår i förvaltnings- och kontrollsystemet för ett visst program (däribland de förmedlande organ som valts ut baserat på revisionsmyndighetens riskbedömning) minst en gång under programperioden. Systemrevisioner ska utföras från och med programmets första genomförandeår efter att förvaltande myndighet och attesterande myndighet har utnämnts. Vid de första systemrevisionerna bör hänsyn tas till det arbete som revisionsmyndigheten utfört under utnämningssfasen med fokus på de enheter, program och områden där risken är högre.

För program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete bör informationen om vilka organ som ska genomgå revision under programperioden omfatta samtliga organ som har ansvar för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete i alla medlemsstater med ansvar för ett visst program, däribland kontrollanterna enligt artikel 23.4 i förordningen om Europeiskt territoriellt samarbete.

De systemrevisioner som bör utföras regelbundet och punktligt under året och resultera i det årliga revisionsuttalandet, ska främst omfatta de centrala kraven i bilaga IV till kommissionens delegerade förordning och beakta kommissionens *vägledning om en gemensam metod för bedömning av medlemsstaternas förvaltnings och kontrollsystem* (EGESIF_14-0010 av den 18.12.2014) och genomförandet av de förfaranden som nämns i beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet. Revisionsmyndigheten ska ha skraddarskyddade checklistor och arbetsprogram för sina systemrevisioner och se till att alla centrala krav och förfaranden regelbundet kontrolleras, antingen genom fullständiga revisioner eller genom uppföljningsrevisioner, så att slutsatser kan dras om förvaltnings- och kontrollsystemets funktion från och med den årliga kontrollrapporten och fortlöpande. Utifrån sin riskbedömning och med hänsyn till ISA 330 om revisorns hantering av bedömda risker

ska revisionsmyndigheten fastställa intervaller och omfattning för systemrevisionerna¹¹. Systemrevisionerna bör alltid utföras punktligt för att möjliggöra lämplig planering och val av insatsrevisioner i enlighet med artikel 27 i kommissionens delegerade förordning och det årliga revisionsuttalandet.

Systemrevisioner som gäller särskilda områden motsvarar revisioner som omfattar ett eller två centrala krav (exempelvis de som nämns ovan och fastställs i modellen för årlig kontrollrapport som beskrivs i avsnitt 3.2) för en uppsättning enheter och program med målet att bedöma en övergripande risk för denna population i särskilda frågor som omfattas av dessa krav.

I praktiken kan revisionsmyndigheten, beroende på situation och förvaltnings- och kontrollsystem och utifrån den riskbedömning som utförts, välja att genomföra systemrevisioner per program eller förvaltnings- och kontrollsystem, som omfattar minst alla centrala krav under de första åren av programmets genomförande (med uppföljningsrevisioner varje år). Detta kan när så bedöms vara nödvändigt kompletteras med tematiska revisioner för att täcka in alla återstående centrala krav och särskilda krav där risken bedöms vara systembetingad.

Om förvaltnings- och kontrollsystemet under genomförandet av programmet/programmen genomgår betydande förändringar (exempelvis av förfaranden som påverkar de viktigaste centrala kraven) bör revisionsmyndigheten genomföra en ny systemrevision där de nya aspekterna beaktas och uppdatera riskbedömningen i enlighet med detta.

Revisioner som utförs under perioden 2007–2013 kan användas som referenspunkt för revisionsmyndigheten, i synnerhet i riskbedömningen, vid planering av systemrevisioner för 2014–2020 om förvaltnings- och kontrollsystemet är detsamma. Systemrevisioner måste emellertid ändå utföras under 2014–2020 för att bedöma huruvida förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar väl under denna period.

På platsen måste revisorn ha som mål att erhålla tillräckliga och tillförlitliga bevis på att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt och enligt beskrivningen för att kunna fastställa huruvida systemen är tillräckliga för att säkerställa lagligheten och korrektheten hos de europeiska struktur- och investeringsfondernas utgifter i räkenskaperna och att ekonomiska uppgifter och andra uppgifter, däribland de som presenteras i den certifierande myndighetens räkenskaper, är korrekta och fullständiga. Tester av kontroller kan omfatta genomgångar av relevanta filer på berörda myndigheter, intervjuer med berörd personal och granskning av ett urval transaktioner. Sammantaget bör tillräckligt många tester genomföras för att möjliggöra tillförlitliga slutsatser om att de system som granskas fungerar som de ska. Det faktiska innehållet i varje revision bör anpassas av revisorn så att kontrollmiljön beaktas som en del av förberedelsefasen inför revisionen.

Vid fastställande av urval av transaktioner för tester av kontroller under systemrevisioner kan det särskilda avsnittet om urvalsteknik som är tillämplig på systemrevisioner i kommissionens vägledning om urval beaktas. Vid systemrevisioner används normalt urval baserat på egenskaper för att testa flera egenskaper hos den aktuella populationen. Revisionsmyndigheten fastställer urvalsmetod för systemrevisioner utifrån en yrkesmässig bedömning.

---

¹¹ <http://www.ifac.org/system/files/downloads/a019-2010-iaasb-handbook-isa-330.pdf>

Under systemrevisioner måste revisionsmyndigheten testa de olika viktiga internkontroller som upprättas. Vid fastställande av antal poster för kontrolltester bör flera övergripande faktorer beaktas, såsom internationellt accepterade redovisningsstandarder (exempelvis ISA 330 om revisorns hantering av bedömda risker, ISSAI 4100¹² om de faktorer som ska beaktas vid fastställande av väsentlighet, ISSAI 1320 om väsentlighetsnivåer vid planering och utförande av revisionen¹³ och ISSAI 1450 om utvärdering av felaktigheter som konstaterats under revisionen)¹⁴.

Vid planering av en systemrevision bör revisionsmyndigheten i förväg ange tröskelvärde för att en brist ska bedömas som väsentlig. Vid en sådan revision och vid test av de kontroller som är kopplade till ett visst centralt krav (exempelvis lämpliga förfaranden för urval av insatser) kan revisionsmyndigheten exempelvis vid undersökning av ett urval om 10 bidragsöverenskommelser (av en population på förslagsvis 50 bidrag) göra bedömningen att kontrollerna för detta centrala krav innehåller väsentliga fel (dvs. att kravet åtminstone delvis fungerar, men att avsevärda förbättringar krävs) om 4 av 10 (dvs. 40 procent) valda bidragsöverenskommelser visar att kontrollerna inte tillämpades eller var ineffektiva när det gällde att upptäcka och korrigera oriktiga utgifter. I följande tabell anges preliminära tröskelvärden som kan användas av revisionsmyndigheten vid fastställande av tröskelvärden för väsentlighet i planeringssyfte och för rapportering av brister. Olika tröskelvärden kan övervägas beroende på exempelvis vilken typ av kontroller som är aktuell. Vid bedömning av väsentlighet vid systemrevisioner måste förutom den enkla kvantitativa metod som föreslås här även kvalitativa faktorer beaktas.

Fungerar väl. Endast mindre förbättringar krävs.	Fungerar, men vissa förbättringar krävs.	Fungerar delvis, men avsevärda förbättringar krävs	Fungerar inte.
mindre än 10 % avvikelser	mindre än 25 % avvikelser	mindre än 40 % avvikelser	mer än 40 % avvikelser

Om det vid systemrevisionen fastställs att konstaterad avvikelseprocent är högre än tröskelvärde för väsentlighet som fastställts av revisionsmyndigheten för denna revision, uppfyller förvaltnings- och kontrollsystemet inte de kriterier som har ställts upp för en hög säkerhetsnivå. Det innebär att säkerhetsnivån för förvaltnings- och kontrollsystemet måste klassificeras som medelhög eller låg, vilket påverkar fastställandet av urvalsstorlek för revisioner av insatser.

När det gäller systemrevisioner av uppgifters tillförlitlighet för rapportering av programmets resultat ska revisionsmyndigheten bedöma huruvida effektiva kontroller genomförs i fråga om insamling, sammanfattning och rapportering av relaterade uppgifter och huruvida de rapporterade sammanställda siffrorna överensstämmer med källuppgifterna.

¹² http://www.issai.org/media/13196/issai_4100_e_.pdf

¹³ http://www.issai.org/media/13028/issai_1320_e_.pdf

¹⁴ http://www.issai.org/media/13064/issai_1450_e_.pdf

När det gäller systemrevisioner av IT-systemens funktion är standarderna kopplade till informationsteknik inte lika välutvecklade eller allmänt accepterade som på vissa andra revisionsområden. Bristen på allmänt accepterade standarder för informationssystem har lett till att många organisationer har utarbetat egna standarder. Det har emellertid genomförts insatser för att ta fram enhetliga standarder för bearbetnings- och revisionsverksamhet. Förutom Cobit (Control Objectives for Information and related Technology – kontrollmål för informationsteknik)¹⁵ omfattar de internationellt accepterade IT-standarderna bland annat följande: ISO/IEC 27001 (Informationsteknik – Säkerhetstekniker – Ledningssystem för informationssäkerhet – Krav) och ISO/IEC 27002 (Informationsteknik – Säkerhetstekniker – Riktlinjer för informationssäkerhetsåtgärder) som senast återutgavs år 2013¹⁶. Revisionsmyndigheten kan även beakta eventuella relaterade nationella standarder¹⁷.

3.3 Revisioner av insatser

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

Beskriv den urvalsmetod som ska användas (eller hänvisa till interna dokument där urvalsmetoden beskrivs) i enlighet med artikel 127.1 i förordning (EU) nr 1303/2013 och artikel 28 i förordning (EU) nr 480/2014 samt andra förfaranden för revisioner av insatser, särskilt vad gäller klassificering och behandling av de fel som konstateras, även misstanke om bedrägeri.

Urvalsmetoden (urvalsmetod, urvalsenhet och parametrarna för beräkning av urvalsstorlek) fastställs av revisionsmyndigheten baserat på yrkesmässig bedömning och med hänsyn till de lagstadgade kraven och faktorer såsom egenskaperna hos populationen och förväntningarna i fråga om nivå och variation på fel. Olika urvalsmetoder och deras respektive fördelar och överväganden för tillämpning presenteras i kommissionens vägledning om urval¹⁸. Behovet av revidering av urvalsmetoden bör regelbundet bedömas, i synnerhet före varje urvalstillfälle.

Baserat på artikel 28.11 i kommissionens delegerade förordning fastställs systemets tillförlitlighet för urval utifrån den tillförlitlighetsnivå som systemrevisionerna ger.

Den fullständiga cykeln för säkerhetsmodellen visas i systemet i avsnitt IV i denna vägledning.

Om flera program som tillhör ett gemensamt system sammanställs för urval tillämpas en enda konfidensnivå. Det går att använda en urvalskonstruktion som stratifieras efter program för att förbättra precision eller möjliggöra en mindre urvalsstorlek. Revisionsinsatser är emellertid vanligtvis möjliga för hela gruppen av program, inte för de enskilda programmen, såvida inte stratifieringen utformats och tillämpats för att erhålla tillräckliga belägg separat för stratum.

¹⁵ Information om Cobit finns på <http://www.isaca.org/Knowledge-Center/COBIT/Pages/Overview.aspx>

¹⁶ Mer information finns på <http://www.iso27001security.com/index.html> och på ISO:s webbplats (<http://www.iso.org/iso/home/standards/management-standards/iso27001.htm>).

¹⁷ Såsom "IT-Grundschutz Catalogues" från Federal Office for Information Security in Germany (BSI).

¹⁸ COCOF_08-0021-03, genomgår för närvarande revidering.

I revisionsstrategin förväntas revisionsmyndigheten beskriva sin eventuella tillämpning av stratifiering i enlighet med artikel 28.10 i kommissionens delegerade förordning, med indelning i underpopulationer med liknande egenskaper, t.ex. insatser som består av bidrag från ett operativt program till finansieringsinstrument eller andra poster med högt värde (vid program som får stöd från flera av fonderna).

Kraven på proportionell kontroll av programmen fastställs i artikel 148.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser. När det gäller det praktiska genomförandet av denna bestämmelse fastställs det i artikel 28.8 i kommissionens delegerade förordning att revisionsmyndigheten får utelämna de enheter för vilka villkoren för proportionell kontroll i artikel 148.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser är tillämpliga från den population från vilket urvalet görs. Om den berörda insatsen redan har valts ut ska revisionsmyndigheten ersätta den genom att göra ett slumpmässigt urval på lämpligt sätt. Det enklaste sättet att genomföra denna ersättning är att välja lika många enheter som de som utelämnats ur urvalet med exakt samma urvalsmetod (antingen slumpmässigt urval eller sannolikheten proportionell till utgifter). När nya enheter väljs för urvalet ska de enheter som redan inkluderats i urvalet och de som omfattas av denna artikel utelämnas från populationen. Extrapoleringen kan utföras som vanligt, men de sammanlagda utgifterna för populationen måste korrigeras i enlighet med utgifterna för enheterna som omfattas av artikeln.

I artikel 28.14 i kommissionens delegerade förordning definieras den sammanlagda felprocenten på följande sätt: ”[...] *summan av de beräknade slumpmässiga felen och i tillämpliga fall systembetingade fel och okorrigerade anomalier, dividerad med populationens storlek.*”

Ett systemfel är detsamma som en systembetingad oriktighet såsom den definieras i artikel 2.38 i förordningen om gemensamma bestämmelser. En anomali är ett mycket ovanligt fel som bevisligen inte är representativt för populationen. Ett slumpmässigt fel¹⁹ är ett fel som vare sig är ett systembetingat fel eller en anomali.

Förfarandet för klassificering av fel bör inkludera följande aspekter när det gäller varje revision av insatserna: i) en rapport eller slutsats bör utarbetas och bifogas till revisionsfilen med planeringsdokumentation och andra dokument som stöder slutsatserna, ii) en sådan rapport eller slutsats bör innehålla en fullständig beskrivning av slutsatserna och omfatta alla aspekter (villkor eller faktisk situation, kriterier eller standard, effekt och – framför allt – orsaken till felen) samt klassificeringen av varje fel.

Omfattningen av fel som är resultatet av revisioner av insatser ska visas i den årliga kontrollrapporten utan avdrag för korrigeringar. Revisionsmyndigheten kommer även beräkna återstående felprocent och beakta eventuella korrigerande åtgärder som vidtas i fråga om oriktigheter som upptäcks vid upprättandet av revisionsuttalandet (se exempelvis kommissionens *vägledning om årlig kontrollrapport och revisionsuttalande*, EGESIF 15_0002/2015, avsnitt II.5 och II.9).

---

¹⁹ Det bygger på förutsättningen att slumpmässiga fel som upptäckts i det granskade urvalet troligen även förekommer i den population som inte granskats.

Den metod som ska användas av revisionsmyndigheten i fråga om icke-statistiskt urval måste uppfylla kraven i artikel 127.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser. I enlighet med artikel 28.3 i kommissionens delegerade förordning måste det slumpmässiga urvalet för revisionsmyndighetens revisioner av insatser göra det möjligt för revisionsmyndigheten att extrapolera resultaten till den population från vilken urvalet gjordes, även om en icke-statistisk urvalsmetod används. Den nödvändiga stickprovsstorleken fastställs av revisionsmyndigheten baserat på yrkesmässig bedömning och med hänsyn till den säkerhetsnivå som systemrevisionerna ger. Kravet på 5 procent av insatserna och 10 procent av utgifterna i artikel 127.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser motsvarar kommissionens uppfattning om ”bästa tänkbara scenario” med hög eller genomsnittlig säkerhet hos systemet (dvs. kategori 1 eller 2 eftersom lagstiftaren har angett dessa krav som minimum). Ju högre revisorn bedömer risken för att väsentliga felaktigheter ska konstateras under revisionen desto större måste stickprovsstorleken vara, i enlighet med bilaga 3 till ISA 530. När det gäller detta påminner kommissionen om nedanstående uttalande i fråga om icke-statistiska urvalsmetoder i artikel 127 i förordningen om gemensamma bestämmelser²⁰:

”Vad gäller frågan om icke-statistiskt urval noterar kommissionen att det föreskrivs i artikel 127.1 att urvalet måste omfatta minst 5 % av insatserna för vilka utgifter under ett räkenskapsår har deklarerats för kommissionen och 10 % av de utgifter som under ett räkenskapsår har deklarerats för kommissionen. Den noterar vidare att det framgår av den vägledning som kommissionen gett revisionsmyndigheterna under programperioden 2007–2013 att urvalet i allmänhet måste omfatta minst 10 % av insatserna när en icke-statistisk urvalsmetod används. Kommissionen anser att möjligheten att minska urvalet till 5 % av insatserna innebär en risk att urvalet inte blir tillräckligt representativt och därför kommer att minska revisionsgarantin.”

3.4 Revision av räkenskaper

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

Beskrivning av den metod som kommer att användas vid revision av räkenskaperna.

Revisionsmyndigheten bör ge en kort beskrivning av den metod som den använder för revision av räkenskaperna för att fastställa ett revisionsuttalande för varje räkenskapsår.

I det här avsnittet ska revisionsmyndigheten förklara hur den planerar att försäkra sig om att räkenskaperna är fullständiga, exakta och sanningsenliga, baserat på

- systemrevisioner (och framför allt de kontroller av den attesterande myndighetens räkenskapssystem som avses i artikel 29.4 i kommissionens delegerade förordning),
- revisioner av insatser²¹,
- slutliga revisionsrapporter som skickas av kommissionen och revisionsrätten,

²⁰ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2013:375:0002:0004:SV:PDF>

²¹ Vid revision av insatser kan man verifiera att beloppen är korrekta och att motsvarande utgifter är fullständiga i betalningsansökningarna (och därefter i räkenskaperna om dessa konstateras vara helt lagliga och korrekta). Man kan även stämma av verifieringskedjan från den attesterande myndighetens redovisningssystem ner till stödmottagarnivån/insatsnivån via eventuella förmedlande organ, en fråga som redan omfattas av nuvarande revisioner.

- revisionsmyndighetens bedömning av förvaltningsförklaringen och den årliga sammanfattningen,
- Karaktären på och omfattningen av testning som utförs på de räkenskaper som skickas in av den attesterande myndigheten till revisionsmyndigheten.

När det gäller den senare punkten bör revisionsmyndigheten beskriva hur den avser att utföra sina slutliga ytterligare kontroller av utkasten till attesterade räkenskaper, före den lagstadgade tidsfristen den 15 februari, i enlighet med vad som anges i *vägledningen om revisioner av räkenskaper* (EGESIF_15_0016). Revisionsmyndigheten bör framför allt beskriva det arbete som planeras i fråga om den attesterande myndighetens avstämning i bilaga 8 till räkenskaperna, däribland revisionsmyndighetens bedömning av den attesterande myndighetens korrekthet i fråga om förklaringar av de justeringar som presenteras i bilagan och deras förenlighet med finansiella korrigeringar som görs och återspeglas i räkenskaperna som uppföljning till resultatet av systemrevisionerna och revisionen av insatserna och förvaltningskontrollerna som utförs innan räkenskaperna lämnas in.

3.5 Kontroll av förvaltningsförklaringen

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

Hänvisningar till interna förfaranden i samband med kontrollen av påståendena i förvaltningsförklaringen innan revisionsuttalandet utarbetas.

Eftersom revisionsmyndigheten på årlig basis måste lämna ett uttalande om huruvida det revisionsarbete som utförts föranleder tvivel på vad som sägs i förvaltningsförklaringen bör den inrätta ett förfarande som säkerställer att den mottar en förvaltningsförklaring i vederbörlig tid och att man vid utarbetandet av förvaltningsförklaringen har beaktat slutsatserna av eventuella revisioner och kontroller som utförts av eller under överinseende av revisionsmyndigheten.

4. Planerat revisionsarbete

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

– En beskrivning av och motivering till revisionsprioriteringarna och de specifika målen för innevarande räkenskapsår och de två efterföljande räkenskapsåren, tillsammans med en förklaring av sambandet mellan resultatet av riskbedömningen och det planerade revisionsarbetet.

– En preliminär plan för revisionsarbetet under innevarande räkenskapsår och de två efterföljande räkenskapsåren avseende systemrevisioner (även revisioner som gäller särskilda områden) enligt följande:

Myndigheter/ organ eller särskilda områden som ska revideras	CCI	Benäm- ning på OP	Organ med ansvar för revi- sionen	Resultat av risk- bedöm- ningen	20xx Revi- sionens syfte och om- fattning	20xx Revi- sionens syfte och om- fattning	20xx Revi- sionens syfte och om- fattning

En beskrivning av de kriterier som används för att fastställa revisionsprioriteringarna och motiveringen bör inkluderas. Resultatet av riskbedömningen bör vara huvudsakligt underlag för prioriteringen av det systemrevisionsarbete som planeras.

Det rekommenderas att revisionsmyndigheten utarbetar en allmän plan för hela programperioden som omfattar hela förvaltnings- och kontrollsystemet för att få rimliga garantier i fråga om dess effektivitet förutom den obligatoriska detaljerade ”rullande” planeringen där prioriteringarna för nuvarande och följande två räkenskapsår anges. I bilaga V anges preliminära tidsramar för revisionsmyndighetens arbete avseende ett räkenskapsår.

5. Resurser

Detta avsnitt ska innehålla följande uppgifter:

- *Organisationsschema för revisionsmyndigheten och i tillämpliga fall uppgift om dess förhållande till eventuella andra revisionsorgan som utför revisioner i enlighet med artikel 127.2 i förordning (EU) nr 1303/2013.*
- *Uppgift om de planerade resurser som ska fördelas under innevarande räkenskapsår och de två efterföljande räkenskapsåren.*

I revisionsstrategin ska personalresurser i revisordagar som är tillgängliga (eller som kommer att mobiliseras) anges för att uppfylla dess mål för de kommande åren²², däribland resurser för andra revisionsorgan och revisionsverksamhet som lagts ut på underleverantör. Tillgängliga revisionsdagar på revisionsmyndighetens nivå, andra revisionsorgan och verksamhet som lagts ut på entreprenad bör anges separat. Uppgifter om tillgängliga revisionsdagar per revisionstyp (systemrevision, revision av räkenskaper och revision av insatser) bör inkluderas.

Det är nödvändigt att skapa förutsättningar för tillhandahållande av tillräckliga resurser från början av programperioden. Tekniskt stöd kan övervägas som en möjlighet för att tillgodose behoven. Långsiktig planering rekommenderas så att framtida krav i fråga om rekrytering, utbildning och kontinuerlig yrkesutveckling kan planeras på lämpligt sätt. Användningen av specialistkunskaper bör fastställas och planeras, dvs. områden där man planerar att lägga ut verksamhet på entreprenad.

Om samma revisionsmyndighet och revisionsorgan som för programperioden 2007–2013 används är det viktigt att tillräckliga resurser planeras med hänsyn till den pågående perioden. Därför bör revisionsmyndigheten bekräfta att angivna resurser är tillgängliga utöver de resurser som anslagits till återstående revisionsarbete för aktuell programperiod och beakta att

²² Dessa uppgifter bör företrädesvis baseras på en analys av arbetsbördan, med tanke på att de två programperioderna överlappar varandra (2007–2013 och 2014–2020).

arbetsbördan för avslutningen av programmen för 2007–2013 främst kommer att påverka de sista två åren av den första strategin för perioden 2014–2020, dvs. 2015 och 2016.

Vägledning när det gäller revisionsresurser finns i de europeiska riktlinjerna för genomförande av Intosais rekommendationer om god revisionsred nr 11 och IIA-standarderna.

III. EXEMPEL PÅ EN MALL FÖR EN RISKBEDÖMNINGSTABELL (SOM SKA ANPASSAS AV REVISIONSMYNDIGHETEN)

Programmets CCI	Kropp	Inneboende riskfaktorer ²³							Totalt värde för inneboende risk (maximalt: 100 %)	Kontrollriskfaktorer ²⁴				Totalt värde för kontrollrisk (maximalt: 100 %) ²⁵	Totalt riskvärde (inneboende kontrollrisk) *	
		Budgetbelopp	Den organisatoriska strukturens komplexitet ²⁶	Reglers och förfarandens komplexitet	Stor variation av komplexa insatser ²⁷	Stödmottagare förknippade med risk ²⁸	Otillräckliga personalresurser och/eller Brist på kompetens på viktiga områden ²⁹	...		Grad av förändring från 2007–2013 ³⁰	Kvalitet på interna kontroller (centrala krav enligt vägledningen för bedömning av medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem) ³¹					
											Exempelvis M.1	...	...			M.8
2014xy	X															
	Förmedlande organ 1															

²³ För varje faktor ska risken bedömas med en skala som säkerställer att det högsta totala värdet för inneboende risker är 100 procent. Med fyra riskfaktorer kan skalan vara: Hög: 25 %. Medelhög: 12,5 %. Låg: 6,25 %. Om fler riskfaktorer tillkommer måste skalan anpassas utifrån detta. Vissa riskfaktorer kanske inte är tillämpliga på ett visst organ. I så fall måste skalan anpassas för att säkerställa att den totala inneboende risken kan uppnå 100 procent.

²⁴ För varje faktor ska risken bedömas med en skala som säkerställer att det högsta totala värdet för kontrollrisker är 100 procent. Med två riskfaktorer skulle skalan se ut på följande sätt: Hög: 50 %. Medelhög: 25 %. Låg: 12,5 %. Om fler riskfaktorer tillkommer måste dessa skalor anpassas utifrån detta.

²⁵ Det totala värdet för kontrollrisker är resultatet av att det angivna värdet för var och en av kontrollriskfaktorerna läggs till. I nedanstående exempel är det maximala värdet för ”grad av förändring från 2007–2013” 50 procent och det maximala värdet för ”kvalitet på internkontroller (...)” är också 50 procent, vilket innebär att det sammanlagda värdet blir 100 procent. Detta måste naturligtvis anpassas till antalet kontrollriskfaktorer som revisionsmyndigheten bestämmer sig för att beakta i riskbedömningen.

²⁶ Komplexiteten kan bero på antalet aktörer/förmedlande organ som är involverade och/eller deras relation till varandra (exempelvis en liten förvaltande myndighet som ansvarar för att övervaka flera förmedlande organ eller en ny förvaltande myndighet som ansvarar för att övervaka erfarna förmedlande organ som är de som har den effektiva makten över förvaltningen av programmet).

²⁷ Insatsernas komplexitet kan vara kopplad till finansieringsinstrument, offentlig upphandling, statligt stöd och andra områden där en hög nivå av bedömning och värdering ingår. Den specifika situation som är tillämplig på varje program måste förklaras i detalj på ett separat blad, med korsreferens till riskbedömningstabellen.

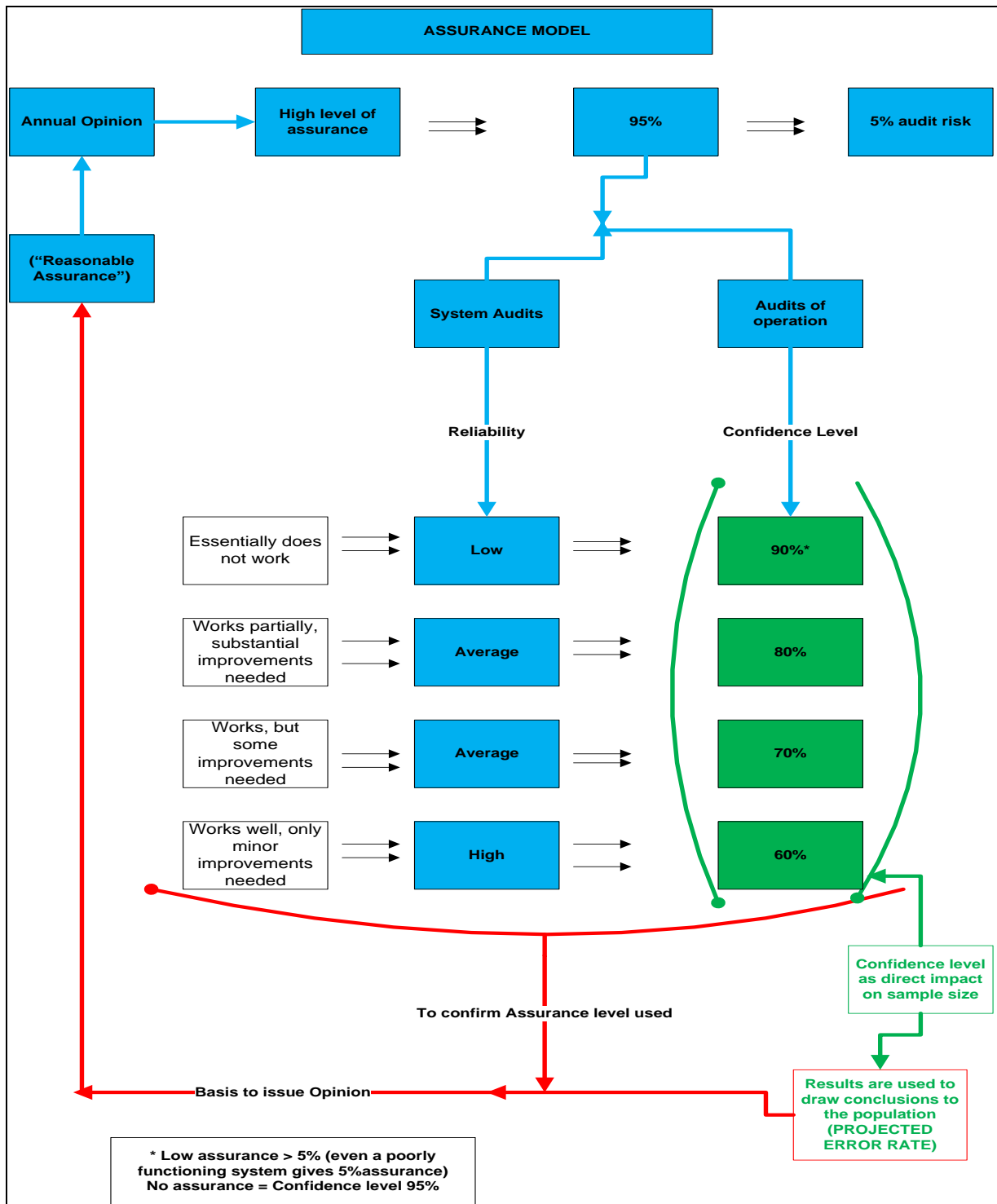
²⁸ Stödmottagare som saknar erfarenhet av fondernas regler och/eller stödmottagare med höga felprocent vid tidigare revisioner.

²⁹ Den specifika situationen i fråga om personalresurser som anslås till programmets myndighet måste förklaras i detalj på ett separat blad, med korsreferens till riskbedömningstabellen.

³⁰ Exempelvis följande: Inga förändringar = 12,5 %, vissa förändringar = 25 %, betydande förändringar eller ett helt nytt system = 50 %

³¹ Bedömning baserad på revisionsresultat från perioden 2007–2013 eller processen med att bedöma efterlevnad av utnämningsskriterierna. Exempelvis följande: Kategori 1: 5 %, kategori 2: 20 %, kategori 3: 35 %, kategori 4: 50 %.

IV. SÄKERHETSMODELL

V. PRELIMINÄRA TIDSRAMAR FÖR REVISIONSARBETE

